

Skatteministeriet

22. november 2023
J.nr. 2023 - 3354

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 52 - Forslag til lov om ændring af momsloven, opkrævningsloven, skattekontrolloven og forskellige andre love (Gennemførelse af aftale om skærpede og hurtigere sanktioner på skatteområdet).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 4 af 2. november 2023. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Steffen W. Frølund (LA).

Jeppe Bruus

/ Per Hvas

Spørgsmål

Af lovforslaget fremgår det, at en arrestfoged bemyndiget af told- og skatteforvaltningen kan foretage arrest af virksomheders indeståender på pengeinstitutkonti på grundlag af ”et konkret skøn” om, hvorvidt der vurderes at være nærliggende risiko for tab for staten. Er ministeren enig i, at et sådant tiltag bør tages på grundlag af mere konkrete retningslinjer end et skøn – af hensyn til retssikkerheden?

Svar

Som der henvises til i spørgsmålet, indeholder den foreslåede bestemmelse om arrest en formulering om, at arresten alene kan foretages, når der er tale om en virksomhed, ”hvis drift efter et konkret skøn vurderes at indebære en nærliggende risiko for tab for staten”. Herudover er det en yderligere betingelse, at beløbet, der foretages arrest for, må antages forsætligt eller groft uagtsomt ikke at ville blive afregnet til Skatteforvaltningen.

Som anført i lovbemærkningerne betyder de to betingelser samlet set, at arresten alene kan foretages, hvor der vurderes at være tale om svigagtige forhold. Formuleringen er anvendt for at opnå en ensartet begrebsanvendelse i opkrævningsloven, hvor bestemmelsen om arrest foreslås indsat, og hvor formuleringen allerede anvendes, når der er tale om regler, som på tilsvarende vis bruges i svigssager.

Fordelen ved at have en ensartet begrebsanvendelse i lovgivningen er bl.a., at begrebernes indhold er kendt af skattemedarbejdere, skatterådgivere, klagemyndigheder og andre, der allerede anvender dem som led i sagsbehandling mv. Derudover tydeliggøres det, at reglernes indhold er ens på de punkter, hvor de pågældende begreber går igen. Den ensartede begrebsanvendelse understøtter således en klarere retstilstand og derfor også retssikkerheden.

For så vidt angår begreber ”forsætligt” og ”groft uagtsomt” er der desuden tale om kendte begreber, der er identiske med de tilsvarende begreber i både den øvrige skattelovgivning og strafferetten. Der foreligger derfor en meget righoldig retspraksis om disse begrebers nærmere indhold, som naturligvis også vil sætte rammerne for Skatteforvaltningens administration af arrestreglerne.

Dertil kommer, at der i lovbemærkningerne er udførlige beskrivelser af forskellige typer af svigagtige forhold, der vurderes at indebære en nærliggende risiko for tab for staten. Det fremgår således, at der henses til den form for organiseret svig, der undertiden omtales som kædesvig eller momskarruselsvig. For så vidt angår momskarruselsvig er der anført følgende som grundlag for Skatteforvaltningens skøn:

”Moms-karruseller er betegnelsen for kriminelle arrangementer, der forekommer ved handel mellem virksomheder i mindst to EU-lande, og hvor det er hensigten, at mindst én af de involverede virksomheder (skraldespandsvirksomheden) ikke afregner skyldig moms. Svindlen er mulig, fordi det ved intern EU-handel med varer mellem virksomheder er købervirksomheden (erhververen), der afregner moms i eget land (forbrugslandet), samtidig med at denne fradrager moms for købet. Reglerne om erhvervsmoms (omvendt

betalingspligt), jf. momslovens § 46, stk. 1, 2. pkt., er fastsat for at lette den almindelige handel mellem momsregistrerede virksomheder inden for EU. Hvis reglerne ikke eksisterede, skulle en udenlandsk virksomhed, som sælger varer til en dansk virksomhed, momsregistreres her i landet for at angive og afregne moms til den danske stat af sit salg. Ulempen ved reglen er imidlertid, at der sker »et brud« på moms-kæden, hvilket muliggør svig.”

For så vidt angår kædesvig er følgende konkrete retningslinjer anført som grundlag for Skatteforvaltningens skøn:

”Kædesvig er – ligesom momskarruselsvig – betegnelsen for et kriminelt arrangement, hvor formålet er at begå svig med skatter- og afgifter m.v. Ved kædesvig benytter de implicerede bagmænd typisk en kæde af gennemfaktureringsenheder (underleverandører) i kombination med stråmænd, fiktive virksomheder og falske fakturaer. Kædesvig kan inddeles i to varianter. I den første variant er der tale om en konstruktion, hvor bagmænd via skraldespandsselskaber og ofte underleverandører leverer arbejdskraft til slutaftagere og efterlader kravet på moms, A-skat og arbejdsmarkedsbidrag m.v. i skraldespandsselskaber, efter at betalinger for ydelserne er videreoverført til udlandet eller hævet kontant. I den anden variant er der tale om en konstruktion, hvor bagmænd via en fakturafabrik, der er et skraldespandsselskab, »sælger« fiktive eller falske fakturaer til mellemhandlere og slutaftagere, med henblik på at de fiktive eller falske fakturaer skal indgå i købernes angivelser eller indberetninger for at give køberne et uberettiget fradrag skatte- og afgiftsmæssigt. I begge hovedvarianter anvendes konstruktionen til at dække over sort arbejdskraft eller hævninger i virksomheden uden beskatning.”

Skatteforvaltningens skøn vil selvfølgelig skulle baseres på dokumentation, der konkret viser, at virksomheden er involveret i den pågældende svig. For at sikre, at skønnet udøves korrekt, vil arresten alene kunne foretages af en særlig personalegruppe, der er bemyndiget hertil som arrestfogeder.

Samlet set er det således Skatteministeriets vurdering, at der med lovforslaget er fastlagt konkrete retningslinjer for Skatteforvaltningens skøn, ligesom det er sikret, at skønnet vil blive foretaget af udvalgte medarbejdere med en særlig indsigt i reglerne. Som skatteminister er jeg derfor tryk ved, at retssikkerheden er varetaget med lovforslaget, samtidig med at svindelvirksomheder nu hurtigt og effektivt vil kunne hindres i at føre udbytte fra skatte- og afgiftssvig væk fra myndighedernes søgelys.